

Васютинська Л.А.кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту, фінансів і бізнес-технологій
*Національний університет «Одеська політехніка»***Vasyutynska Lyudmyla**Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department
of Management, Finance and Business-Technologies
*Odesa Polytechnic National University***ІННОВАЦІЙНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО
КРИЗЬ ПРИЗМУ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ****INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP
THROUGH THE PRISM OF KNOWLEDGE ECONOMY DEVELOPMENT**

У статті висвітлено проблемні питання щодо розкриття сутності інноваційного підприємництва на основі дослідження понятійного апарату «підприємництво» та «інноваційне підприємництво». Застосовуючи такі методи, як аналіз й синтез, порівняння й узагальнення, виявлено характерні ознаки інноваційного підприємництва та розкрито його сутність. Обґрунтовано спільні та відмінні риси інноваційного підприємництва й інтелектуального підприємництва. Досліджуючи зміни парадигми підприємництва через зростаючі тенденції розвитку економіки знань та базуючись на канолах теорії витоку знань, виявлено, що розширення можливостей потенційних підприємців у нових знаннях й ідеях, які не визнаються цінними в організаціях, де вони створені, стають джерелом підприємницьких здібностей. При цьому можливості виробляти інноваційний продукт створюються ендогенно і систематично.

Ключові слова: підприємництво, бізнес, інноваційне підприємництво, інтелектуальне підприємництво, економіка знань, витік знань.

The article reflects the problematic issues of disclosing the essence of innovative entrepreneurship based on the study of the conceptual apparatus of the definitions of "entrepreneurship" and "innovative entrepreneurship". The analysis of different points of view on the definition of the essence of entrepreneurship made it possible to find out that not any entrepreneurship is innovative, although it is the innovative approach that is used to substantiate the differences between the concepts of "business" and "entrepreneurship". Using such methods as analysis and synthesis, comparison and generalization, the characteristic features of innovative entrepreneurship are identified and its essence is revealed. Taking into account the role of intellectual capital in the development of innovative entrepreneurship and taking into account modern trends in the development of the knowledge economy, approaches to determining the characteristics of intellectual entrepreneurship are investigated. Based on such features as the goal of creating value, integration of interdisciplinary knowledge, focus on the use of knowledge, target audience and areas of application, the common and distinctive features of innovative entrepreneurship and intellectual entrepreneurship are substantiated. It was found that new knowledge in the field of science and technology is an important and localized source of entrepreneurial opportunities for introducing innovations and developing an innovative product. By studying the changes in the entrepreneurship paradigm through the growing trends of knowledge economy development and based on the knowledge spillover theory, it was revealed that the expansion of opportunities for potential entrepreneurs in new knowledge and ideas that are not recognized as valuable in the organizations where they were created become a source of entrepreneurial abilities. At the same time, the opportunities to produce an innovative product are created endogenously and systematically using unique resources that are determined by the right to intellectual property or the corresponding license for its use. It is noted that the creation of knowledge does not automatically lead to new economic value. New ideas and knowledge embodied in goods and services must be commercialized and meet demand.

Key words: entrepreneurship, business, innovative entrepreneurship, intellectual entrepreneurship, knowledge economy, knowledge spillover.

Постановка проблеми. У сучасному підприємстві знання стають домінантою розвитку в створенні споживчої вартості, змінюючи традиційні моделі під-

приємницької діяльності. Такі складники конкурентоспроможності, як матеріальні активи та дешева робоча сила, поступаються своєю вагою перед інтелектуаль-

ним капіталом, а відтак частка нематеріальних активів у вартості бізнесу стає переважною для суб'єктів господарювання, які адаптуються до нових викликів й розвивають виробництво інноваційних продуктів з їх подальшою комерціалізацією. Практика показує, що бізнес, який заснований на парадигмі практико-орієнтованої підприємницької діяльності в умовах сьогодення не отримує конкурентних переваг, а традиційна трансляція знань не сприяє його динамічному розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Білоус-Сергеева С.О. [7], Гавриш О.М. [10], Івченкова О.Ю. [9], Корнецький А.О. [6], Крикуненко К.М. [9], Пісковець О.В. [10], Пильнова В.П. [10], Швиданенко Г.О. [8] та ін. Проте проблематика інноваційного підприємства з огляду на розвиток економіки знань не є поширеною в дослідженнях українських науковців, в той час, як ця проблема стала об'єктом дослідження в багатьох роботах зарубіжних авторів, серед яких Акс З. [20], Аудретсч Д. [20], Браунейлм, П. [20], Гарнсеу Е. [21], Карлссон Б. [20], Кохен В.М. [22–23], Стам Е. [21], Левінтал Д.А. [22–23] та ін.

Не дивлячись на великий науковий доробок, комплексного дослідження потребує розкриття сутності інноваційного підприємства з огляду на сучасні тенденції розвитку економіки знань.

Формулювання завдання дослідження. Мета статті полягає у поглибленні теоретичних засад інноваційного підприємства та виявленні його особливостей з огляду на сучасні тенденції розвитку економіки знань.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз економічних літературних джерел надав можливість виявити, що підприємницька діяльність априорі носить інноваційний характер. Ж.Б. Сей обґрунтовуючи суть підприємства, пов'язував останнє з необхідністю створення нових комбінацій факторів виробництва [1]. Ф. Хайек, визначаючи роль підприємця зауважував, що підприємство характеризується особливістю поведінки суб'єкта господарювання, який прагне виявляти різні можливості не реалізовані раніше іншими суб'єктами господарювання для отримання прибутку [2]. На думку Й. Шумпетера, підприємство реалізується через «функцію створення будь-чого нового» [3]. П. Друкер, стверджував, що підприємським є лише той бізнес, який створює нові ринки та формує нових покупців [4]. Інноваційний контекст в тлумачення дефініції «підприємство» вкладають також Е. Долан та Д. Ліндсей, які фокусують увагу на тому, що підприємець здійснює пошук нових можливостей, долаючи стереотипи [5].

Варто зазначити, що виділяючи інноваційні риси підприємства автори розмежовують поняття «бізнес» і «підприємство». Проте існує думка, що таке розмежування є суто технічним, тобто не несе у собі змістовних акцентів. У цьому аспекті доцільно звернутись до досліджень А.О. Корнецького, який вказує на хибність ототожнення цих понять, акцентуючи увагу на тому, що бізнес має ширший спектр охоплення, ніж підприємство [6]. У своїх висновках автор опирається на нормативно-правову основу підприємницької діяльності, яка закріплюється відповідними законодавчими актами, ставлячи у протигагу тінювий бізнес.

Не можна не погодитись з висновками автора, проте у цьому дослідженні акцент переводиться у русло дискусії, яка базується на відмінних ознаках бізнесу і підприємства, де перший уособлює в собі репродуктивну діяльність щодо організації, виробництва, розподілу та реалізації товарів й послуг, а друге базується на принципах новаторства, відсутності бюрократизму, наявності постійної ініціативи та орієнтується на провадження нововведень. Отже, розкриваючи суть підприємства, слід виходити з позицій, що останнє виявляється через пошук та реалізацію нових комбінацій факторів виробництва (оновлення продукції, впровадження технологій, здійснення організаційних змін тощо) з метою задоволення явного або потенційного попиту. Суб'єктом новаторської творчої економічної діяльності може бути як індивідуальний підприємець, так і група людей, які здійснюють свою діяльність в рамках певної організації та виступають з ініціативою щодо випуску нового товару, реалізації нових рішень, нових підходів тощо.

Аналізуючи різні точки зору на це питання, можна дійти висновку, що підприємницька діяльність – це реалізація особливих здібностей індивіда, яка виражається у раціональному поєднанні чинників виробництва через застосування інноваційного підходу.

На тлі зазначеного виникає наступне питання, чи будь-яке підприємство є інноваційним. Існує поширена думка, що характерна риса інноваційного підприємства полягає у використанні нових ідей та технологій й створенні нових можливостей [7–8].

Низка авторів схиляються до думки, що характерними ознаками інноваційного підприємства є високий рівень фінансування інноваційної діяльності, наявність прав на інтелектуальну власність, вироблення інноваційного продукту, його пропозиція на ринку з часткою у грошовому вимірі не меншою, ніж 70% [9].

Суть інноваційного підприємства, на думку інших авторів, розкривається через реалізацію на постійній основі науково-технічних рішень з метою створення нових або вдосконалення існуючих товарів, технологій, процесів на основі використання нових методів для виробництва продуктів, які при їх комерціалізації створюють більш високий економічний ефект [10–12]. Таким чином, інноваційність охоплює будь-які економічні зміни, що виражають творчий аспект [13].

Підводячи ризику проведеному дослідженню, можна дійти висновку, що будь-яка інноваційна діяльність є підприємницькою діяльністю, але не всяке підприємство можна вважати інноваційним. У цьому контексті потрібно розуміти, що лише ринок визначає результат підприємницької діяльності через отримання певного доходу, а відтак інноваційний продукт має перетворитися на товар. З точки зору економічної сутності інноваційним підприємством є такий вид господарської діяльності, який спрямований на отримання підприємницького доходу у наслідок комерціалізації інновацій.

З огляду на процесний підхід інноваційне підприємство можна розглядати як особливий новаторський процес, який спрямований на пошук перспективних можливостей, серед яких переважають саме інтелектуальні можливості, які на думку М. Абрамо-

вича і П. Давіда є ключовим компонентом економіки знань [14].

Підприємництво в економіці знань фокусує увагу на нарощенні інтелектуального капіталу. Створення інновацій – ключовий аспект використання інтелектуального капіталу. Компанії можуть витратити значні ресурси на дослідження та розробки нових продуктів, технологій або послуг, мобілізуючи інтелектуальний капітал від творчого мислення до використання наукових знань з метою вирішення виникаючих проблем.

Введення в науковий оборот терміну «інноваційне підприємництво» підкреслює його значимість та поширеність в сучасних економічних процесах.

На думку Р. Червітца, Ч. Салівана, інтелектуальне підприємництво має виражену інституціональну специфіку, що дозволяє змінювати рутинні моделі економічної поведінки суб'єкта господарювання, а відтак інтелектуальне підприємництво може бути представлено як сукупність інститутів виробництва, розподілу та обміну у використанні знань на окремих рівнях економічної ієрархії [15].

Акцентуючи увагу на ролі інтелектуального підприємництва Р. Червітц підкреслює, що інтелект не може розвиватися лише в академічній сфері, а підприємництво – це не просто бізнес, а «процес культурних інновацій» [16].

Г. Островська зауважує, що інтелектуальне підприємництво як особливий тип підприємницької діяльності орієнтоване на «відтворення, накопичення інтелектуальних ресурсів і просування інноваційних продуктів на ринок» [17].

А.В. Квітка, розкриваючи суть інтелектуального підприємництва фокусує увагу на «мисленні» і розвитку «внутрішнього відчуття» у підприємця з метою «зміни світу на краще». Автор піднімає питання щодо моральної складової підприємницької діяльності через «домінування цілей самовираження і соціальної орієнтації» над цілями щодо максимізації прибутку [18].

Аналіз економічних джерел показав, що інтелектуальне підприємництво апріорі пов'язано з впровадженням інновацій. Тому є сенс розглянути спільні і відмінні риси інноваційного і інтелектуального підприємництва (таблиця 1).

Як видно з таблиці 1, інноваційність є спільною рисою для обох типів підприємництва. Проте генерація знань в процесі здійснення інноваційного підприємництва автоматично не призводить до одержання економічної вигоди. Нові ідеї та знання, які втілені в товарах та послугах, повинні комерціалізуватися та задовольняти ринковий попит. В інтелектуальному підприємстві використання знань має ширше охоплення, адже носить суспільний характер й фокусує увагу на розв'язанні соціальних проблем.

Для розкриття питання щодо зміни парадигми розвитку підприємництва за умов його інтелектуалізації доцільно звернутися до теорії витоку знань в підприємстві (knowledge spillover theory of entrepreneurship). Під витоком знань розуміються будь-які, а також створені будь-де оригінальні, цінні знання, що стають доступними для зовнішнього використання, тобто знання як ресурс стають доступними зовнішнім агентам, які розпізнають можливості їх використання для здійснення підприємництва. Форей Д. з цього приводу зауважував, що такі знання можуть повністю створювати інноваційний продукт або впливати на його створення [19].

Теорія витоку знань у підприємстві має практичне підтвердження. Наприклад, у період становлення напівпровідникової промисловості знання, отримані у Bell Labs та Bell System, сформували можливості для створення нових напівпровідникових фірм, що інкубували нові технології, на противагу тим фірмам, які були генераторами цих ідей. Наведений приклад демонструє спроможність зовнішніх суб'єктів господарювання розпізнавати можливості у нових знаннях й ідеях, які не були визнані цінними в організаціях, де вони створені.

Таблиця 1

Спільні і відмінні риси інноваційного й інтелектуального підприємництва

Ознаки	Зміст
Спільні риси	
Мета створення нової цінності	1. Спрямовані на створення нової цінності через використання знань та інновацій. 2. Включають процес створення нових ідей, продуктів або послуг, які можуть перетворити ринок і суспільство.
Інтеграція міждисциплінарних знань:	Вимагають інтеграції знань з різних галузей для розробки нових рішень та інновацій.
Роль підприємця	Підприємець виступає каталізатором змін і прагне до реалізації своїх ідей через впровадження нововведень.
Відмінні риси	
Фокус на використанні знань	1. В інноваційному підприємстві основний акцент робиться на технологічних та ринкових інноваціях, а нові продукти, послуги чи бізнес-моделі комерціалізуються. 2. В інтелектуальному підприємстві використання знань та академічних досліджень спрямовано на створення суспільної цінності, які можуть реалізуватися, наприклад, через освітні ініціативи або дослідницькі проекти соціального спрямування.
Цільова аудиторія та області застосування	1. Інноваційне підприємництво в основному орієнтоване на споживачів ринку й переслідує мету щодо створення економічної вигоди та конкурентних переваг. 2. Інтелектуальне підприємництво частіше орієнтується на вирішення соціальних проблем через залучення освітніх закладів, науково-дослідних організацій тощо.

Джерело: складено автором

Прихильники теорії витоку знань в підприємстві акцентують увагу на тому, що підприємство забезпечує механізм перетворення знань у нову економічну цінність. Це, у свою чергу, впливає на забезпечення економічного зростання [20].

Емпіричні дослідження доводять, що компанії, які знаходяться поблизу джерела знань, впроваджують інновації швидше, ніж конкуруючі компанії, що знаходяться в інших місцях. Інвестиції, які спрямовуються у наукові дослідження або нові технології, часто зрештою сприяють інноваційним зусиллям інших агентів [21].

Крім знань, як джерела підприємницьких можливостей також необхідні відповідні ресурси. Право на інтелектуальну власність або ліцензія на її використання є саме тим унікальним ресурсом, який створює умови для здійснення інноваційного підприємства.

Ключовим фактором розвитку інноваційного підприємства в економіці знань є спроможність суб'єкта господарювання розпізнавати, засвоювати й оцінювати нову зовнішню інформацію. Цей процес інтерпретується в зарубіжних джерелах як поглинаюча спроможність фірми [22–23]. Отже, суб'єкти господарювання мають демонструвати суттєву поглинаючу спроможність для присвоєння ренти від загальнодоступних знань.

Як на те звертає увагу низка зарубіжних дослідників, джерела інновацій частіше усього виваляються зовнішніми

Висновки. Нові знання в області науки і технологій є локалізованим джерелом підприємницьких можливостей щодо впровадження інновацій та вироблення інноваційного продукту. Як демонструють дослідження можливості виробляти інноваційний продукт створюються ендогенно і систематично за певних умов при наявності відповідних ресурсів і знань. Проте ці знання не обов'язково комерціалізуються. Визнання нових можливостей і мобілізація необхідних ресурсів для створення ринкової цінності досягається лише тими суб'єктами господарювання, які володіють стратегічним баченням і мають певні стимули. Усталені суб'єкти підприємства краще підготовлені до використання можливостей, оскільки мають більше ресурсів для розгортання у порівнянні з новоствореними. Однак, якщо перші стикаються з певними обмеженнями у сприйнятті та реагуванні на нові можливості, то другі використовують не визнані ідеї і можливості. Розвиваючи та інтегруючи нові та існуючі знання новостворені суб'єкти господарювання, змінюють свою ресурсну базу і досягають стійких конкурентних переваг у технологічно динамічному середовищі.

Список використаних джерел:

1. Шаповал В.М. Підприємство як суспільне явище і його соціальна складова. *Механізм регулювання економіки*. 2007. № 3. С. 67–81. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/9173> (дата звернення: 28.07.2024).
2. Hayek F.A. *Unemployment and Monetary Policy: Government as Generator of the Business*. Washington : Cato Institute, 1979. 53 p.
3. Шумпетер Й.А. Теорія економічного розвитку. Дослідження прибутків, капіталу, кредиту, відсотка та економічного циклу; пер. з англ. В. Старка. 2-е вид., доп. Київ : Видавничий дім “КиєвоМогиллянська академія”, 2014. 246 с.
4. Drucker, Peter F. *Innovation and Entrepreneurship*. New York : Practice and Principles, 1985. 276 p.
5. Dolan E., Lindsay D. *Economics*. Hinsdale, Illinois, USA. The Dryden Press, 1991. 800 p.
6. Корнецький А.О. Еволюція підприємництва та його типологія. *Економіка та держава*. 2021. № 12. С. 122–129. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2021.12.122> (дата звернення: 29.07.2024).
7. Білоус-Сергеева С.О. Інноваційне підприємство як ключовий фактор розвитку регіону у післявоєнний період. *Вісник Приазовського Державного Технічного Університету. Серія: Економічні науки*. № 1(38). 2023. С. 45–50. URL: https://journals.urau.ua/ves_pstu/article/view/280738 (дата звернення: 28.07.2024).
8. Швиданенко Г.О. Інноваційне підприємство через призму інтелектуалізації. *Інноваційне підприємство: стан та перспективи розвитку* : зб. матеріалів I Всеукр. наук.-практ. конф., 29-30 берез. 2016 р. / М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана». Київ : КНЕУ, 2016. С. 142–144. URL: <https://ir.kneu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/db949fc0-168b-4ba4-bc05-19dfa834b1a0/content> (дата звернення: 29.07.2024).
9. Івченко О.Ю., Крикуненко К.М. Інноваційне підприємство як складова стратегії розвитку економіки України. *Економічний вісник Донбасу*. 2018. № 3. С. 141–146.
10. Гавриш О.М., Пильнова В.П., Пісковець О.В. Інноваційне підприємство: сутність, значення та проблеми в сучасних умовах функціонування. *Економіка та держава*. 2020. № 12. С. 109–113.
11. Baumol, W.J., Litan, R.E., & Schramm, C.J. *Good capitalism, bad capitalism, and the economics of growth and prosperity*. Yale University Press, 2007. 336 p.
12. Wennekers, S., van Stel, A., Thurik, R., & Reynolds, P. Nascent entrepreneurship and the level of economic development. *Small Business Economics*. 2005. Vol. 24. No 3. P. 293–309.
13. Hayek, F.A. Competition as a discovery procedure. In I. Kirzner (Ed.), *Austrian Economics: The age of Mises and Hayek*. 1994. Vol. 3. P. 273–283. Pickering and Chatto.
14. Abramovitz M., David P.A. Technological change and the rise of intangible investments. The U.S. economy's growth-path in the twentieth century. *Employment and Growth in the Knowledge-Based Economy* : monograph / Editors: Dale W. Jorgenson and Charles W. Wessner. Washington : Publisher: National Academy Press. 1997. P. 35–60.
15. Cherwitz R.A., Sullivan C.A. Intellectual entrepreneurship: A vision for graduate education. *The Magazine of Higher Learning*. 2002. Vol. 34. No. 6. P. 22–27.
16. Cherwitz R.A. Developing Intellectual Entrepreneurship. *Academe*. 2000. Vol. 86. No 4. P. 48–50.
17. Островська Г. Інтелектуальне підприємство в умовах нової парадигми господарювання. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2017. № 2. С. 83–97.
18. Квітка А.В., Балаклеєць К.Ю. Інтелектуальне підприємство як драйвер розвитку інноваційної економіки. *Соціальна економіка*. 2018. Вип. 55. С. 107–114.
19. Foray D. *The Economics of Knowledge*. Cambridge, MA : Publisher: MIT Press, 2004. 284 p.

20. Acs Z., Audretsch D., Braunerhjelm, P., Carlsson, B. The Knowledge Spillover Theory of Entrepreneurship. *Small Business Economics*. 2009. Vol. 32. No. 1. P. 15–30. URL: <https://link.springer.com/article/10.1007/s11187-008-9157-3> (дата звернення: 28.07.2024).

21. Stam, E., Garnsey, E. Entrepreneurship in the Knowledge Economy. Centre for Technology Management (CTM) Working Paper, no 2007/04. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1923098 (дата звернення: 29.07.2024).

22. Cohen W.M., Levinthal D.A. Innovation and Learning: The Two Faces of R&D, *The Economic Journal*. 1989. Vol. 99. P. 569–596. URL: https://www.researchgate.net/publication/4810910_Innovation_and_learning_two_faces_of_RD (дата звернення: 30.07.2024).

23. Cohen W.M., Levinthal D.A. Absorptive Capacity: A New Perspective on Learning and Innovation. *Administrative Science Quarterly*. 1990. Vol. 35. P. 128–152. URL: [https://josephmahoney.web.illinois.edu/BA545_Fall%202022/Cohen%20and%20Levinthal%20\(1990\).pdf](https://josephmahoney.web.illinois.edu/BA545_Fall%202022/Cohen%20and%20Levinthal%20(1990).pdf) (дата звернення: 30.07.2024).

References:

1. Shapoval V. M. (2007) Pidpriemnytstvo yak suspilne yavyshe i yoho sotsialna skladova [Entrepreneurship as a social phenomenon and its social component]. *Mekhanizm rehuliuvannia ekonomiky*, no. 3, pp. 67–81. Available at: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/9173> (accessed July 28, 2024). (in Ukrainian)

2. Hayek F. A. (1979) Unemployment and Monetary Policy: Government as Generator of the Business. Washington : Cato Institute.

3. Shumpeter Y. A. (2014) Teoriia ekonomichnoho rozvytku. Doslidzhennia prybutkiv, kapitalu, kredytu, vidsotka ta ekonomichnoho tsyклу [Theory of economic development. A study of earnings, capital, credit, interest, and the business cycle] per. z anhl. V. Starka. 2-e vyd., dop. Kyiv : Vydavnychi dim “Kyievo-Mohylianska akademiia”. (in Ukrainian)

4. Drucker, Peter F. (1985) Innovation and Entrepreneurship. New York : Practice and Principles.

5. Dolan E., Lindsay D. (1991) Economics. Illinois. The Dryden Press.

6. Kornetskyi A. O. (2021) Evoliutsiia pidpriemnytstva ta yoho typolohiia [Evolution of entrepreneurship and its typology]. *Ekonomika ta derzhava*, no. 1, pp. 122–129. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2021.12.122> (accessed July 28, 2024). (in Ukrainian)

7. Bilous-Serhieieva S. O. (2023) Innovatsiine pidpriemnytstvo yak kluchovyi faktor rozvytku rehionu u pisliavoiennyi period [Innovative entrepreneurship as a key factor in the development of the region in the post-war period]. *Visnyk Pryazovskoho Derzhavnogo Tekhnichnoho Universytetu. Serii: Ekonomichni nauky*, vol. 1, no. 38, pp. 45–50. Available at: https://journals.urau.ua/ves_pstu/article/view/280738 (accessed July 29, 2024). (in Ukrainian)

8. Shvydanenko H. O. (March 29-30, 2016) Innovatsiine pidpriemnytstvo cherez pryзму intelektualizatsii [Innovative entrepreneurship through the prism of intellectualization]. *Innovative entrepreneurship: state and development prospects : zb. materialiv I Vseukr. nauk.-prakt. konf. M-vo osvity i nauky Ukrainy, DVNZ «Kyiv. nats. ekon. un-t im. V. Hetmana»*. Kyiv: KNEU, pp. 142–144. Available at: <https://ir.kneu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/db949fc0-168b-4ba4-bc05-19dfa834b1a0/content> (accessed July 29, 2024). (in Ukrainian)

9. Ivchenkova O. Yu., Krykunenko K. M. (2018) Innovatsiine pidpriemnytstvo cherez pryзму intelektualizatsii. [Innovative entrepreneurship as a component of the economic development strategy of Ukraine]. *Ekonomichni visnyk Donbasu*, no. 3, pp. 141–146. (in Ukrainian)

10. Havrysh O. M. Pylnova V. P., Piskovets O. V. (2020) Innovatsiine pidpriemnytstvo: sutnist, znachennia ta problemy v suchasnykh umovakh funktsionuvannia [Innovative entrepreneurship: essence, meaning and problems in modern operating conditions]. *Ekonomika ta derzhava*, no. 12, pp. 109–113. (in Ukrainian)

11. Baumol W. J., Litan, R. E. & Schramm, C. J. (2007) Good capitalism, bad capitalism, and the economics of growth and prosperity. Yale University Press.

12. Wennekers, S., van Stel, A., Thurik, R., & Reynolds, P. (2005) Nascent entrepreneurship and the level of economic development. *Small Business Economics*, no. 24, vol. 3, pp. 293–309.

13. Hayek, F. A. (1994) Competition as a discovery procedure. In I. Kirzner (Ed.), *Austrian Economics: The age of Mises and Hayek*, no. 3, pp. 273–283.

14. Abramovitz M, David P. A. (1997) Technological change and the rise of intangible investments. The U.S. economy's growth-path in the twentieth century. *Employment and Growth in the Knowledge-Based Economy* : monograph / Editors: Dale W. Jorgenson and Charles W. Wessner. Washington : Publisher: National Academy Press.

15. Cherwitz R. A., Sullivan C. A. (2002) Intellectual entrepreneurship: A vision for graduate education. *The Magazine of Higher Learning*, vol. 34, no. 6, pp. 22–27.

16. Cherwitz R. A. (2000) Developing Intellectual Entrepreneurship. *Academe*, no. 86, vol. 4, pp. 48–50.

17. Ostrovska H. (2017) Intelektualne pidpriemnytstvo v umovakh novoi paradyhmy hospodariuvannia [Intellectual entrepreneurship in the conditions of a new business paradigm]. *Visnyk Ternopilskoho natsionalnoho ekonomichnoho universytetu*, no. 2, pp. 83–97. (in Ukrainian)

18. Kvitka A. V., Balakleiets K. Iu. (2018) Intelektualne pidpriemnytstvo yak draiver rozvytku innovatsiinoi ekonomiky. [Intellectual entrepreneurship as a driver of the development of innovative economy]. *Sotsialna ekonomika*, no. 55, pp. 107–114. (in Ukrainian)

19. Foray D. (2004) The Economics of Knowledge. Cambridge, MA : Publisher: MIT Press.

20. Acs Z., Audretsch D., Braunerhjelm, P., Carlsson, B. (2009) The Knowledge Spillover Theory of Entrepreneurship. *Small Business Economics*, no. 32, vol. 1, pp. 15–30. Available at: <https://link.springer.com/article/10.1007/s11187-008-9157-3> (accessed July 30, 2024).

21. Stam, E., Garnsey, E. (2007) Entrepreneurship in the Knowledge Economy. Centre for Technology Management (CTM) Working Paper. Available at: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1923098 (accessed July 28, 2024).

22. Cohen W. M. and Levinthal D. A. (1989) Innovation and Learning: The Two Faces of R&D, *The Economic Journal*, no. 99, pp. 569–596. Available at: https://www.researchgate.net/publication/4810910_Innovation_and_learning_two_faces_of_RD (accessed July 30, 2024).

23. Cohen W. M., Levinthal D. A. (1990) Absorptive Capacity: A New Perspective on Learning and Innovation. *Administrative Science Quarterly*, no. 35, pp. 128–152. Available at: [https://josephmahoney.web.illinois.edu/BA545_Fall%202022/Cohen%20and%20Levinthal%20\(1990\).pdf](https://josephmahoney.web.illinois.edu/BA545_Fall%202022/Cohen%20and%20Levinthal%20(1990).pdf) (accessed July 30, 2024).